

L'Estança Harmònica

Música barroca

Isabel Alcaraz, soprano
Albert Martí, traverso
Albert Cabedo, violí
Miquel Àngel López, violí
Miquel Falomir, viola
Anna Pitarch, violoncel
Manel Sifre, clavicèmbal

Luminàries

Burlesque *Don Quixote*, TWV 55:G10 G. Ph. Telemann
Obertura

Pensieri notturni di Filli, cantata HWV 134 G. F. Händel
Recitatiu-ària-recitatiu-ària

Concert de Morella M. Sifre
I. Allegretto, II. Andante, III. Allegro

Oratori *Athalia*, HWV 52 G. F. Händel
Ària *Through the land*

Concert per a cordes i baix continu en sol menor, RV 156 A. Vivaldi
I. Allegro

Cantata *Mer hahn en neue Oberkeet*, BWV 212 J. S. Bach
Ària *Klein-Zschocher müsse*

Suite orquestral núm. 2, en si menor, BWV 1067 J. S. Bach
Minuet i Badinerie

Matthäuspassion, BWV 244 J. S. Bach
Ària *Aus Liebe*

Concert per a cinc, Op. 10, núm. 7, en fa major T. Albinoni
I. Allegro

Cantata *Tra le fiamme*, HWV 170 G. F. Händel
Ària *Tra le fiamme*

Instagram @leh.musicabarroca
facebook @leh.musicabarroca

L'Estança Harmònica

Música barroca

Lluminàries

foc i aire en harmonia

El terme **lluminària** ve del llatí *lumen* i s'utilitza per a representar i simbolitzar el vessant festiu i religiós que la llum ha tingut històricament en les celebracions arreu del món, especialment en les ribes de la mar Mediterrània. El naixement de les festes amb lluminàries va coincidir amb el període barroc, amb veritables arquitectures de llum en les festes patronals i celebracions religioses. Les lluminàries originals van ser les fogueres; més avant apareixen altres maneres de fer llum i escalfor: llànties, espelmes, candeles, ciris... els focs artificials i les nostres falles i gaiates.

Per una altra banda, les **àries** (la paraula italiana *aria* significa aire), són cançons per a veu solista amb diferents acompanyaments instrumentals.

Lluminàries és un programa intimista de música barroca en què els protagonistes són la llum de les espelmes i l'aire que es transforma en el so de la veu i de la flauta traversa, una de les flautes barroques més apreciades. El resplendor de la llum de les espelmes aporta el marc per a una música delicada i el duo veu-flauta representa l'álé i l'esperit.

El programa de concert comença amb una peça festiva de Telemann, l'obertura de la *suite Don Quixot*. En la cantata *Nell dolce dell'oblio*, la veu i la flauta traversa ens contenen la contradicció entre el miratge d'un somni i el desencís del despertar. L'ària de Josabeth és una lloança a la natura dins de l'oratori *Athalia* i la música de Bach aporta el caràcter espiritual al concert. Totes les obres instrumentals han sigut seleccionades pel seu caràcter festiu i lluminós, per tal d'oferir un contrast atractiu.

Acabarem el concert jugant entre flames en l'ària *Tra le fiamme* de Haendel. El text moralitzant del cardenal Pamphili ens adverteix del perill de jugar amb el foc. En un ball d'aire i foc on les papallones es cremen i la viola juga virtuosa, només l'au fènix ressorgix entre les flames.